

Το ουράνιο τόξο

που έχασε τα χρώματά του.

The rainbow that lost its colors.

Μια ιστορία εκφοβισμού από ομοτίμους.

A story about peer bullying.

Νηπιαγωγείο Μεσορόπης
Kindergarten of Mesoropi, Greece
2024-2025

Μια φορά κι ένα καιρό, σε μια μικρή τάξη νηπιαγωγείου, τα παιδιά ζωγράφιζαν ουράνια τόξα με χαρούμενα χρώματα. Η Κατερίνα, ο Νίκος και η Μαρίνα ζωγράφιζαν μαζί, γελώντας και λέγοντας αστεία.

Once upon a time, in a small kindergarten classroom, the children were drawing rainbows with cheerful colors. Katerina, Nikos, and Marina were drawing together, laughing and telling jokes.

Στο διπλανό τραπέζι, ο μικρός Αλέξης καθόταν μόνος του, κρατώντας μια κηρομπογιά στο χέρι του.

At the next table, little Alexis sat alone, holding a crayon in his hand.

Όταν η Μαρίνα τον είδε, φώναξε: «Κοίτα, ο Αλέξης δεν ξέρει να ζωγραφίζει καλά! Πάντα τα χρώματα του είναι μουντά!». Ο Νίκος γέλασε και πρόσθεσε: **«Ίσως το ουράνιο τόξο του να έχει χάσει τα χρώματά του!»**. Τα λόγια τους χτύπησαν τον Αλέξη σαν κεραυνός. Ένιωσε να του φεύγουν τα χρώματά του, η χαρά του έγινε γκρι και η αυτοπεποίθησή του μαύρη.

When Marina saw him, she shouted: “Look, Alexis doesn’t know how to paint well! His colors are always dull!” Nikos laughed and added: “Maybe his rainbow has lost its colors!” Their words struck Alexis like a bolt of lightning. He felt his colors drain away, his joy turned gray and his self-confidence black.

Η κυρία Έλλη, η νηπιαγωγός τους, παρατήρησε τον Αλέξη και τον ρώτησε «Τι συμβαίνει Αλέξη;»

«Νομίζω πως **το ουράνιο τόξο μου έχασε τα χρώματά του**» απάντησε ο Αλέξης.

Τότε η κυρία Έλλη πήρε μια μεγάλη κόκκινη κηρομπογιά και την έδωσε στον Αλέξη λέγοντας:

«Τα χρώματά μας δεν χάνονται ποτέ Αλέξη, μπορεί να ξεθωριάζουν για λίγο, αλλά με αγάπη και φιλία ξαναβρίσκουν τη λάμψη τους».

Mrs. Ellie, their kindergarten teacher, noticed Alexis and asked him, “What’s wrong, Alexis?” “**I think my rainbow has lost its colors,**” Alexis replied. Then Mrs. Ellie took a large red crayon and gave it to Alexis, saying, “Our colors never fade, Alexis. They may fade for a while, but with love and friendship they regain their shine.”

Τότε η Μαρίνα και ο Νίκος, που άκουσαν τη συζήτηση, κατάλαβαν ότι είχαν πληγώσει το φίλο τους. Πλησίασαν κοντά του και του είπαν: «Συγγνώμη, Αλέξη. Θέλεις να ζωγραφίσουμε μαζί ένα μεγάλο, φωτεινό ουράνιο τόξο; Μπορούμε να το κάνουμε όλοι μαζί!» Ο Αλέξης χαμογέλασε και ένιωσε ξανά τα χρώματα να ζωντανεύουν. Πήρε την κόκκινη κηρομπογιά και άρχισε να σχεδιάζει μαζί τους το πιο όμορφο ουράνιο τόξο.

Then Marina and Nikos, who heard the conversation, realized that they had hurt their friend. They approached him and said: "Sorry, Alexis. Do you want to draw a big, bright rainbow together? We can all do it together!" Alexis smiled and felt the colors come to life again. He took the red crayon and began to draw the most beautiful rainbow with them.

Από τότε στην τάξη τους δεν υπήρχαν ξανά γκρίζες μέρες, γιατί όλοι ήξεραν ότι τα χρώματα της φιλίας δεν πρέπει να χάνονται ποτέ.

From then on, there were no more gray days in their class, because everyone knew that the colors of friendship should never be lost.